

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

בפני כב' השופט אילן סלע

התובע

איתי סלמן

נגד

1. טופפייר הפקות ונופש בע"מ

2. נדב שנהב

3. רועי אבן

הנתבעים

ע"י ב"כ עו"ד אורי גרינברגר – בהיתר

פסק דין

1

2

הרקע לתביעה וטענות הצדדים

3 1. בפני תביעה לפיצוי לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982
4 (להלן: "החוק"), בגין משלוח 19 הודעות פרסומות במסרונים לטלפון הנייד של התובע ומשלוח
5 13 הודעות דוא"ל אל תיבת הדוא"ל שלו. התביעה שהועמדה על סך של 33,800 ₪ הוגשה כנגד
6 נתבעת 1 (להלן: "הנתבעת"), חברה העוסקת, בין היתר, בשיווק חבילות נופש ושייט ברחבי
7 העולם, ששלחה את ההודעות והמסרונים וכנגד מנהליה נתבעים 2 ו-3.

8

9 2. לא הייתה מחלוקת כי בהודעות הדוא"ל שנשלחו לתובע לא צוין כי מדובר בדבר פרסומת
10 בתחילת ההודעה, ואולם הנתבעים טענו כי אין מדובר בפרסומת כי אם במידע שנתבקש על ידי
11 התובע.

12

13 3. גם לא הייתה מחלוקת כי לתובע נשלחו הודעות דוא"ל אשר צוין בהן כי התובע יוכל
14 להסיר את שמו מרשימת התפוצה באמצעות מענה, ואולם בדיון טען התובע – דבר שלא ניתן
15 בכתב הגנתו - כי ניסיון שעשה לאחרונה מלמד כי לחיצה על כפתור ההסרה מעביר לדף נוסף שבו
16 יש צורך ללחוץ פעם נוספת על בקשת הסרה, דבר שלטענתו, אינו עולה עם הוראות החוק. הוא אף
17 הציג בפני בית המשפט סרטון בו הוא נצפה מנסה מספר פעמים להסיר את שמו מרשימת התפוצה
18 בהתאם לאפשרות שצוינה בהודעת הדוא"ל, אך לא עלה בידו לעשות כן. מנגד, הצטיידה הנתבעת

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

1 עם עדותו של מר עומר ליברמן מנהל חברת "פולסים" שבאמצעותה שולחת הנתבעת הודעות
2 טקסט ודוא"ל אשר שלל את הטענה כי מדובר בתקלה שכן לדבריו, אפשר שהתובע הפעיל תוכנה
3 שגרמה לחסימת הגישה שלו לאתר. לדבריו, העובדה שפעם אחת עלה בידו של התובע להיכנס
4 לאתר (אם כי מבלי יכולת לבצע את ההסרה) גם היא אינה מלמדת דבר, שכן אפשר שהתובע פעל
5 לביטול החסימה. הנתבעים גם טענו כי הניסיונות הנצפים שערך התובע להסרת שמו נעשו לאחר
6 שכבר הוסר שמו ולכן הדבר לא עלה בידו.

7
8 4. באשר למסרונים לא הייתה מחלוקת כי לא צוינה בהם האפשרות להסרה ולא הייתה
9 מחלוקת כי התובע שלח מסרון חוזר (לטענתו, הוא שלח שני מסרונים), וחרף זאת הוא קיבל שני
10 מסרונים נוספים מהנתבעת. טענת הנתבעים בעניין זה הייתה כי חזקה על התובע כי ידע שניתן
11 להשיב למסרונים במסרון חוזר, על אף שהדבר לא צוין במפורש במסרון ששלחה. באשר לאי
12 הפסקת המשלוח חרף בקשת ההסרה טענו הנתבעים כי מדובר בתקלה שנעשתה בתום לב. הם
13 הצטיידו בעניין זה עם דו"ח של חברת "פולסים" ממנו ביקשו ללמד כי ככלל, הנתבעת פועלת
14 להסרת שמותיהם של המבקשים הסרה מרשימת התפוצה.

15
16 5. מחלוקת נוספת בין הצדדים התגלעה בשאלה האם התובע נתן את הסכמתו לקבלת
17 הודעות ומסרונים מהנתבעת. התובע אישר כי בעבר, בחודש אפריל 2011 הוא התעניין טלפונית
18 בחבילת נופש ספציפית שהוצעה על ידי הנתבעת ובסופו של דבר היא לא נרכשה על ידו, אך
19 הכחיש כי אישר, או נתבקש לאשר, משלוח פרסומות לדוא"ל שלו או למכשיר הטלפון הנייד שלו.
20 מאידך, הנתבעים טענו כי התובע מילא טופס על גביו ציין כי הוא מאשר לשלוח לו הודעות
21 הנוגעות לאירועים אותם היא משווקת. את טענתם זו תמכו בהודעת דוא"ל שקיבלו מהחברה
22 שריכזה עבור הנתבעת את "דפי הנחיתה" (דף אינטרנט שנועד לכך שיגיעו אליו מקישור המופיע
23 בפרסומת ויניע את הצופה להמשך פעולה של רישום פרטים או רכישת מוצר) שמולאו ובהודעה
24 זו המתייחסת לתובע נרשם "YES" בצד הכיתוב "מעוניין לקבל מידע על הפלגה קרובה" וכן
25 נרשם "YES" לצד הכיתוב "מעוניין לקבל מידע על TABA". עם זאת, לא היה בידי הנתבעים
26 להציג את "דף הנחיתה" שמולא לטענתם על ידי התובע, ואף לא "דפי נחיתה" לדוגמא, מהם ניתן
27 יהיה לדעת כי אכן היה על גבם מקום לסימון הסכמה לקבלת הודעות דוא"ל ומסרונים. טענתם
28 הייתה כי מדובר ב"דפי נחיתה" מלפני 3-4 שנים ולא עלה בידם להשיגם.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

1   6.   הנתבעת אף הלינה על חוסר תום לבו של התובע וטענה כי חרף פנייה לנתבעת בבקשה
2 להסיר את שמו מרשימת התפוצה, הוא המתין בכוונה תחילה "לצבור" כמות נכבדה של הודעות
3 כדי להתעשר על חשבונה.
4

דין והכרעה

5
6   7.   ראשית ייאמר כי נהיר לחלוטין שהודעות הדוא"ל והמסרונים שנשלחו לתובע הינם דבר
7 פרסומת כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק, היינו "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד
8 רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". ברי, כי משלוח ההודעות נעשה
9 על מנת לקדם את עסקי הנתבעת ולא כ "טובה" לתובע במשלוח מידע שביקש.
10

11   8.   באשר לשאלה האם התובע נתן הסכמתו למשלוח הודעות דוא"ל ומסרונים, הרי
12 שהנתבעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח טענה זו. כל שהציגה הנתבעת בעניין זה היה
13 הודעת דוא"ל שקיבלה ביום 18.04.11 מהחברה אשר קיבלה עבור הנתבעת את "דפי הנחיתה"
14 שמולאו על ידי הצופים בדפי הנחיתה של הנתבעת באינטרנט. בהודעה זו נרשם כאמור, "YES"
15 בצד הכיתוב "מעוניין לקבל מידע על הפלגה קרובה" ו"YES" לצד הכיתוב "מעוניין לקבל מידע
16 על TABA". ואולם בכך אין די. לא זו בלבד שלא הוצג עותק או דוגמה של "דף הנחיתה"
17 שפרסמה הנתבעת, ואני מתקשה לקבל את הטענה כי בשל הזמן שעבר, כארבע שנים, אין בידי
18 או בידי החברה שאליה נשלחו עותק אחד או דוגמה כלשהי מ"דפי הנחיתה" שמולאו, וזאת שעה
19 שהודעת הדוא"ל מלפני ארבע שנים כן אותרה, אלא שהנתבעת גם לא הצטיידה עם עדות של מי
20 מעובדי החברה אשר קיבלה את דפי הנחיתה וששיגרה לפי הטענה את הודעת הדוא"ל ממנה
21 התבקש ללמד על אישור של התובע לקבלת הודעות דוא"ל ומסרונים. ההלכה היא, כי הימנעות
22 בעל דין מהבאת עד שלטענתו יכול היה להועיל לו, מקימה חזקה כי לו העד היה מתייצב, עדותו
23 הייתה פועלת לחובת בעל הדין (ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות בע"מ נ' רוזנברג,
24 פ"ד מז(2) 605, 614 (1993)). חזקה זו מקבלת משנה תוקף במקרה זה שהנתבעת הייתה מיוצגת
25 על ידי עורך דין (לפי היתר שניתן לבקשתה) ונוכח העובדה כי היא כן ידעה לזמן לעדות את נציג
26 החברה אשר פועל עבורה כיום למשלוח מסרונים והודעות דוא"ל. מנגד, התובע צירף לתביעתו
27 (נספח ו') את המסמך שלטענתו הוא נדרש למלא לשם הזמנת השייט לשמו פנה מלכתחילה אל
28 הנתבעת ועיון בו מלמד כי אין כל מקום מסמך לסימון אישור למשלוח הודעות דוא"ל ומסרונים.
29 לא ניתן אפוא, לסמוך על הודעת הדוא"ל שהציגו הנתבעים ולא ניתן לדעת על סמך מה צוינה

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

- 1 המילה "YES" המיוחסת להסכמת התובע ומי אחראי לרישום זה. מעבר לכך יצוין כי גם לטענת
2 הנתבעים, התובע אישר משלוח של "מידע על הפלגה קרובה" ו"מידע על טאבה". כך שגם
3 לשיטתה, לא היה מקום על סמך אישור של התובע לשלוח לו פרסומות בכל דבר ועניין ואף לא
4 בנוגע להפלגות, במשך זמן רב.
5
- 6 9. מכל מקום, מסקנתי היא כאמור, כי לא הוכח שהתובע אישר לנתבעת משלוח פרסומת, לא
7 בדרך של הודעות דוא"ל ולא בדרך של מסרונים ולא בכל דרך אחרת.
8
- 9 10. זאת ועוד, גם אם היה מקום לקבל את הטענה בדבר מתן אישור של התובע, הרי
10 שהנתבעת לא עמדה בתנאים הקבועים בחוק למשלוח הודעות גם למי שנתן את הסכמתו. ראשית,
11 לא נרשמה המילה "פרסומת" בתחילת ההודעות כמצוות סעיף 30 א(ה)(1)(א) לחוק. על כך
12 כאמור לא הייתה מחלוקת. שנית, למצער בכל הנוגע למסרונים, לא צוינה בהם זכותו של הנמען
13 לשלוח בכל עת הודעת סירוב ולא צוינה דרך אפשרית למשלוח הודעה שכזו. זאת בניגוד להוראת
14 סעיף 30 א(ה)(1)(ג). בעניין זה יצוין כי גם כאשר התובע חזר מיוזמתו בהודעה חוזרת למסרון
15 שקיבל וביקש את ההסרה, הדבר לא הועיל לו והוא המשיך לקבל עוד שני מסרונים מהנתבעת.
16
- 17 11. באשר להודעות הדוא"ל, אכן בהן צוינה דרך הסרה וניתנה אפשרות לכך. איני סבור כי
18 הסרטון שהוצג על ידי התובע בו נצפה כאמור, כי ניסיון לבצע הסרה נכשל מספר פעמים, בוים על
19 ידו במכוון תוך ביצוע פעולות במחשבו, כפי שהעלה סברה מר ליברמן בעדותו. ההתרשמות
20 הייתה כי מדובר בתקלה. מכל מקום תקלה זו, ככל שארעה, הייתה רק לאחרונה כפי שהעיד
21 התובע עצמו ולאחר ששמו הוסר מרשימות התפוצה של הנתבעת, ואין כל אינדיקציה כי הייתה
22 קיימת תקלה מעין זו בעבר במועדים בהם קיבל התובע את הודעות הדוא"ל מהנתבעת. התובע אף
23 לא טען כי ניסה בעבר להסיר את שמו דרך האינטרנט.
24
- 25 12. עם זאת, כפי שנפסק זה מכבר, העובדה שתובע לא ביקש מהמפרסם להסירו מרשימת
26 התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות, ואף לא לעניין חובת הקטנת הנזק בפסיקת
27 פיצויים לפי סעיף 30 א לחוק. הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30 א לחוק הם פיצויים לדוגמא,
28 היינו, אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא, ובפיצויים מעין אלה,
29 לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו. הדגש במקרה זה הוא על האופן בו

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

1 התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. בד בבד, ככל בעל דין בכל עניין
2 משפטי, על הנפגע לנהוג בתום לב (רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה
3 במצנחים) (פורסם בנבו, 4.08.14), להלן: "עניין חזני"; רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון
4 בע"מ (פורסם בנבו, 27.07.14), להלן: "עניין גלסברג").

5
6 13. גם לא התרשמתי כי מדובר ב"תובע סדרתי" או במי שנהג שלא בתום לב ואך מבקש
7 התעשר על חשבון הנתבעת. התובע היה בקשר חד-פעמי עם הנתבעת והתעניין בשירותיה למתן
8 שייט ספציפי בשנת 2011 ומצא עצמו קשור עמה למשך חודשים רבים, תוך שהוא מקבל הודעות
9 פעם אחר פעם למכשיר הטלפון הנייד שלו ולתיבת הדוא"ל שלו. יש לזכור כי ההסדר המעוגן
10 בהוראת סעיף 30א לחוק בא להתמודד עם תופעת ה-spam (דואר זבל), היינו, הפצה המונית של
11 הודעות פרסומת בלתי-רצויות באמצעות רשתות תקשורת, תופעה הטומנת בחובה שורה של
12 בעיות ובהן פגיעה בפרטיותו של הנמען, אילוף הנמען לעסוק בעל כורחו במיון הודעות תוך
13 בזבוז זמן, הפצת תכנים פוגעניים, סכנה בגרימת נזק למחשב או למכשיר מקבל ההודעה בדרך
14 של הפצת וירוס ועוד (עניין חזני ועניין גלסברג). בעניין חזני ציין בית המשפט כי סעיף 30א לחוק
15 מעודד הגשת תביעות רבות על פיו, בקלות יחסית, תוך מתן תמריץ, בדמות קביעת פיצוי ללא
16 הוכחת נזק, למי שמשקיע מזנו ומרצו לאינטרס הציבורי ולתכלית החקיקה, שהיא, כאמור, צמצום
17 תופעת ה-spam.

18
19 מכאן, כי התובע זכאי לפיצוי בגין כל הודעות הדוא"ל והמסרונים שנשלחו.

20
21 באשר לגובה הפיצוי.

22
23 14. בהתאם להוראות סעיף 30א(3) לחוק בקביעת גובה הפיצויים על בית המשפט לשקול
24 בין היתר את השיקולים הבאים: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש
25 זכויותיו; והיקף ההפרה. בפסק הדין בעניין חזני נקבע כי בכל הנוגע לגובה הפיצוי על בית
26 המשפט להקפיד על פיצוי מידתי המתאים לתכלית החוק שהינה אכיפה, הרתעה יעילה ועידוד
27 הגשת תובענות. נוכח מטרת הפיצוי להכווין את התנהגות המפרסם באופן שפרסום עתידי
28 במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו, יש לתת את הדעת על נסיבות ביצוע ההפרה, ובכלל זה, בין

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

1 היתר, מספר דברי הפרסום, תוכן הפרסום, התנהגות הנתבע והרווח הצפוי לו מן הפרסום. בד
2 כבד, יש לתת את הדעת גם לשיקולים הנוגעים לעידוד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים
3 את תכליות החוק. בהקשר זה יש לתת את הדעת לעלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק
4 ממנו, באופן שיש לפסוק שכר טרחה והוצאות בסכום שבמכלול יהפוך את הגשת התביעה
5 לכדאית. כן ציין בית המשפט, כי נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע
6 במלוא הסכום של 1,000 ₪ שנקבע על ידי המחוקק, והגם שככל שמספר ההפרות עולה גובה
7 הסכום שניתן לפסוק עולה אף הוא בהתאמה, אך בכפוף לכך שמדובר בסכום המשקף הרתעה
8 יעילה בנסיבות העניין ולא מעבר לכך.

9

10 15. במקרה זה, כאמור, נשלחו לתובע 19 מסרונים ו-13 הודעות דוא"ל. מדובר אפוא, בהפרה
11 בהיקף לא מבוטל. כאמור, לא הוכח כי התובע אישר משלוח הודעות ובכל מקרה ההודעות
12 שנשלחו לא עמדו בהוראות החוק, שכן לא צוין בהן כי מדובר ב"פרסומת" ובמסרונים אף לא
13 ניתנה דרך הסרה. שני מסרונים גם נשלחו לתובע לאחר שהוא שלח הודעה בה ביקש להסירו
14 מרשימת התפוצה. בכך קיימת חומרה יתירה. בכך גם שונה מקרה זה מהנדון בפסק הדין בעניין
15 זילברג (ת"ק (ת"א) 44069-09-14 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (פורסם בנבו,
16 11.03.15)), שם פסק בית המשפט סך של 3,000 ₪ בגין 42 הודעות, עליו ביקשו הנתבעים
17 להישען. בפסק הדין בעניין זילברג – בניגוד למקרה זה - מדובר היה בהודעות שנשלחו בתחילה
18 לאחר שמר זילברג נתן את הסכמתו ונקבע כי בתקופה מסוימת הוא אף הפיק מהן תועלת. מאידך,
19 השתכנעתי כי הנתבעים פעלו בתום לב ולא היו מודעים למכלול הוראות החוק והם פעלו לתיקון
20 התקלות, בכלל זה התקלה בדבר אי הסרת התובע לאחר קבלת בקשת ההסרה במסרון ששלח.

21

22 16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, אני סבור כי פיצוי בסך של
23 12,500 ₪ הכולל הוצאות משפט (כשלעניין זה נתתי דעתי גם להוצאות הבקשה להיתר ייצוג
24 שהוגשה על ידי הנתבעים ונתקבלה על ידי בית המשפט), הוא פיצוי מידתי התואם את תכלית
25 החקיקה בנסיבות מקרה זה ושיש בו לתת מענה להרתעת הנתבעת מפני הישנות של תקלה דומה
26 בעתיד ולהוות תמריץ מספיק להגשת תובענות יעילות על ידי תובעים ראויים. התובע עתר לקבלת
27 פיצוי בגין ראשי נזק נוספים "מטרד וכאב וסבל", ואולם אני סבור כי יש מקום לפסוק פיצוי
28 מעבר לפיצוי מכוח סעיף 30א לחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 6183-11-14 סלמן נ' טופ פייר הפקות ונופש בע"מ

1

2 17. לסיום יצוין, כי סעיף 30א(ח) לחוק קובע אחריות של מנהל תאגיד לפקח ולעשות כל
3 שניתן למניעת פרסום האסור לפי סעיף 30א לחוק ובהעדר כל טענת הגנה בעניין זה יש מקום
4 לחייב גם את נתבעים 2 ו-3.

5

6 אני מחייב אפוא, את הנתבעים לשלם לתובע, ביחד ולחוד, סך של 12,500 ₪ שישולם בתוך 30
7 יום.

8

9 ערעור ברשות לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

10

11 ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

12

אילן סלע, שופט

13

14

15

16